

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Pavla Farkaša, JUDr. Petra Paludu, JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvineným **O. N. a spol.**, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. i), písm. j) Tr. zák., účinného do 31. augusta 2003 a iné, vedenej na Špeciálnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK 1 Tš 1/2005 na neverejnom zasadnutí konanom 10. augusta 2009 v Bratislave rozhodol o dovolaní obvineného J. L. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. decembra 2006, sp. zn. 1 Toš 45/2006

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného J. L. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku zo 6. júna 2006, sp. zn. PK 1 Tš 1/2005 bol obvinený J. L. uznaný za vinného v bode 2) tohto rozsudku z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 ods. 2 písm. i) a písm. j) Tr. zák., účinného do 31. augusta 2003, a v bode 4) uvedeného rozsudku z trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., účinného do 31. júla 2004, na tom skutkovom základe, že

obvinení O. N., M. J., J. L., V. A., Š. F. a D. G.

po tom, čo dňa X. bol v Č., a. s., pobočka P., zablokovaný účet M. J., č. X. a M. J., J. L. a O. N. sa dozvedeli, že k zablokovaniu účtu došlo na podnet A. B., začali tohto intenzívne hľadať za účelom odblokovania účtu a jeho odstránenia ako nepohodlného svedka ich trestnej činnosti, a to tak, že oslovili viaceré osoby, medzi nimi aj V. A., ktorému M. J. dal popis osoby aj miesto jeho trvalého bydliska a požiadal ho, aby našiel za odmenu 1 000 000 Sk A. B.,

V. A. za týmto účelom oslovil Š. F. a tento následne D. G. a spoločne hľadali A. B. až do dňa X., kedy zistili, že A. B. sa nachádza v meste T.,

po tomto zistení mal D. G. za úlohu vylákať A. B. na stretnutie, čo aj spravil, telefonicky sa spojil s A. B., vylákal ho na stretnutie, ktoré sa malo konať dňa X. v dobe asi o X. hod. v T. na parkovisku pred B. C. F., kde poškodený A. B. aj prišiel na osobnom motorovom vozidle zn. F. M. C., EČ: B., z ktorého bol následne nezistenými osobami násilím vytiahnutý a odvezený na presne nezistené miesto, kde bol Š. F., V. A. a ďalšími nezistenými osobami násilne držaný spútaný štyri dni v dobe od X. do X.,

pričom dňa X. v čase asi o X. hod. na parkovisku pred reštauráciou M. v K. M. J., J. L. a O. N. odovzdali V. A. a Š. F. sľúbenú odmenu vo výške 1 000 000 Sk, z toho miesta spoločne odišli na motorových vozidlách O. O., EVČ: K., M., EVČ: K. a V. G., EVČ: P., smerom z K. na M., kde pred obcou O. V. A. a Š. F. odovzdali poškodeného A. B. M. J., J. L. a O. N. tak, že zastavili na krajnici rovného úseku cesty, kde z vysokého porastu trstia, nachádzajúceho sa vedľa cesty, vyšiel zamaskovaný a ozbrojený muž, tento viedol spútaného A. B., ktorý mal lepiacou páskou prelepené ústa, k vozidlu J. L., kde mu prikázali, aby si sadol do kufra vozidla J. L.,

následne O. N. za účelom zabezpečenia vozidla pohrebnej služby odišiel do P. a M. J. s J. L. A. B. spoločne odviezli za obec Z. B., okres P., kde ho na mieste zvanom K. M. vyložili z kufra a prinútili podpísať vopred pripravené ospravedlňujúce listy adresované do Č., a. s., B., pobočka P. a M. J., ktoré mali slúžiť k odblokovaniu účtu M. J. tak, aby mohol s ním okamžite disponovať, po podpísaní uvedených listov, aby nemohol A. B. svojou výpoveďou ozrejmiť skutočnosť súvisiace s páchaním trestnej činnosti, mu dňa X. v čase asi o X. hod. na K. M. pri obci Z. B. M. J. strelil dvoma ranami do záhlavia z presne nezistenej krátkej guľovej zbrane kalibru 7,65 mm s tmičom, následkom čoho došlo u A. B. k pomliaždeniu mozgu a zlomeniu kostí lebky a tým k zlyhaniu funkcie centrálného nervového systému - mozgu, čo bolo bezprostrednou príčinou jeho smrti, následne jeho telo M. J. a J. L. vložili do plastového vaku na prevoz mŕtvol a po príchode O. N. ho naložili do motorového vozidla O. O., patriaceho pohrebnej službe J. K. a zabezpečili prevoz a ukrytie tela A. B., ktoré bolo dňa X. nájdené v hrobke na cintoríne v obci V. S., pričom M. J. a O. N. už v mesiaci A. X. úmyselne usmrtili Z. N.

- hoci nieje držiteľom zbrojného preukazu,

v presne nezistenej dobe od X. na presne nezistenom mieste v okrese P. bez povolenia svojpomocne upravil samopal so sklopnou pažbou vzor 58V, kaliber 7,62 x 39 mm, v. č. X., ktorý predtým legálne kúpil v Č. R. ako nefunkčný a znehodnotený tzv. rezom tak, že zbraň po úprave bola strelbyschopná jednotlivo i dávkami a podľa § 3 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c), písm. f) zákona o zbraniach a strelive č. 246/1993 Z. z. bola strelnou, ručnou, palnou, nedovolenou zbraňou, strieľajúcou dávkou, ktorej držba podľa § 2 písm. a), písm. b) citovaného zákona podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti, a zároveň v období od X. si od nezistenej osoby zadovážil 137 kusov nábojov kaliber 7,62 x 39 mm do uvedeného samopalu, ktoré sú podľa § 4 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) zákona o zbraniach a strelive č. 246/1993 Z. z. nedovoleným strelivom,

a uvedené strelivo a zbraň bez povolenia ukrýval zakopanú v zemi v záhrade pri rodičovskom rodinnom dome v obci T. P. až do X.,

a v presne nezistenej dobe si od nezistenej osoby zadovážil a bez povolenia prechovával v byte č. X. na ulici P. v K. až do X. svojpomocne upravenú jednoranovú malokalibrovú pušku zn. B. kal. 5,6 mm Long Rifle výrobného čísla X. s puškovým ďalekohľadom čs. výroby výrobného čísla F. a svojpomocne zhotoveným tlmičom povýstrelových efektov, ktorá podľa § 3 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. f) zákona o zbraniach a strelive č. 246/1993 Z. z. bola strelnou, ručnou, nedovolenou zbraňou, ktorej držba podľa § 2 písm. a) citovaného zákona podlieha povoľovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti, a zároveň si zabezpečil 446 kusov nábojov kal. 22 Long Rifle, ktoré sú podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o zbraniach a strelive č. 246/1993 Z. z. strelivom.

Za to bol obvinenému J. L. uložený podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31. augusta 2003, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. c) Tr. zák., účinného do 31. augusta 2003, zaradený do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a) Tr. zák., účinného do 31. augusta 2003, uložil obžalovanému J. L. aj trest prepadnutia veci, a to samopalu vzor 58V so sklopnou pažbou, v. č. X., kaliber 7,62 x 39 mm,

137 ks nábojov, kaliber 7,62 x 39 mm a malokalibrovej pušky zn. B., v. č. X., kaliber 5,6 mm, Long Rifle s puškovým ďalekohľadom v. č. F. a s tlmičom povýstrelových efektov.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por., účinného do 31. decembra 2005, bola obvinenému J. L., spolu s ďalšími obvinenými, uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej E. B. škodu vo výške 110 947 Sk.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. decembra 2006, sp. zn. I Toš 45/2006 bolo podľa § 256 Tr. por., medzi inými odvolaniami ďalších obvinených, aj odvolanie obvineného J. L. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti tomuto uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podal obvinený J. L. prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie proti výroku, ktorý sa ho priamo dotýka a to z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Obvinený J. L. tento dovolací dôvod opieral o také argumenty, že je zrejmé, že on sa s obvinenými M. J. a O. N. pred spáchaním trestného činu poznal len veľmi krátko, asi jeden mesiac, s tým, že osobne sa stretli približne štyrikrát. Je toho názoru, že nesprávne súd vyhodnotil situáciu keď konštatoval, že D. bolo vhodné miesto na zavraždenie A. B., na druhej strane však nie je logické, prečo potom obvinení zabezpečovali prevoz mŕtvoľy A. B. až do P. prostredníctvom pohrebnej služby J. K..

Uviedol, že pokiaľ by išlo o vopred pripravenú akciu, na D. je dostupný bankový systém, ktorý on (obvinený J. L.) dobre poznal, a teda mŕtvolu nemuseli prevážať až do P., ale ju mohli ukryť v ktorejkoľvek banskej šachte na D.. S týmito skutočnosťami sa súd, podľa obvineného, nevysporiadal pri hodnotení jeho účasti pri tejto vražde a o možnosti mať o tejto vražde nejakú vedomosť, už aj z toho dôvodu, že mal vedomosti o tom, že A. B., pripravil M. J. a O. N. o značné množstvo finančných prostriedkov, ktoré týmto chýbali.

Podľa obvineného J. L. konštrukcia skutkového deja, tak ako je prezentovaná rozhodnutím Špeciálneho súdu v Pezinku a potvrdená Najvyšším sudom Slovenskej republiky ma také nedostatky a je do takej miery v rozpore s objektívne zistenými skutočnosťami, že spochybňuje rozhodnutie Špeciálneho súdu o jeho účasti pri vražde.

Súd sa, podľa obvineného, nevysporiadal so skutočnosťou, že nikto z obvinených nevedel kedy, kde a ako bude odovzdaný A. B., z akého miesta bude prevážaný na údajné miesto vybraté na likvidáciu a chýbajú takémuto konaniu základné princípy logiky, plánovania a utajenia, pričom na D. mohli obvinení trikrát odbočiť počas jazdy z O. po L. a na údajný účel by pritom mohol poslúžiť akýkoľvek priestor po trase D., keďže s A. B. obvinení prešli viac ako 100 kilometrov, pričom cesta viedla cez hornatú a lesnatú oblasť, ktorá je riedko obývaná.

Pokiaľ súd poukázal na obsah telefonických hovorov obvinených pri hodnotení ich psychického rozpoloženia po vražde, upriamil obvinený pozornosť na to, že obvinení vo svojich výpovediach uviedli, že už tušili, že v tom čase majú odpočúvané telefonáty, a preto bol aj obsah týchto telefonátov týmto značne ovplyvnený.

Ďalej uviedol, že samotný príslušník SIS ako utajený svedok č. X., tvrdil, že o pripravovanom únose a následnej vražde vedel vopred, o čom aj informoval svojich nadriadených. Pre tento skutok bolo proti nemu začaté trestné stíhanie pre nezabránenie trestnému činu vraždy. Vyšetrowanie bolo ukončené s výsledkom, že skutok, pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie, sa nestal. To, podľa obvineného, jasne dáva najavo, čo vlastne príslušník SIS ako utajený svedok č. X. vedel. Tento fakt potvrdzuje aj skutočnosť o postupe odposluchov, najprv odposluch únoscov a až po vražde, o ktorej nemal nik vedomosť, odposluch objednávateľov únosu obvinených J. a N..

Napokon obvinený podotkol, že súd pri ukladaní trestu nezohľadnil tú skutočnosť, že práve on, obvinený J. L., zásadným spôsobom napomohol k odhaleniu ďalšej vraždy Š. H., ktorá skutočnosť sa žiadnym spôsobom neodrazila pri ukladaní trestu, ktorý mu bol uložený, a preto súd podľa jeho názoru aj v tomto smere pochybil.

Vzhľadom na vyššie uvedené, obvinený J. L. navrhol dovolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie vo vzťahu k nemu zrušil, a aby nariadil vec znova prerokovať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Podľa § 371 písm. i) Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, nie však na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať, prípadne korigovať, len odvolací súd.

Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený, bez ďalšieho, prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorých správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže hodnotiť) bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

V celom odôvodnení dovolania obvinený J. L. zo svojho pohľadu hodnotil dôkazy a naznačoval rôzne alternatívy možnosti konania obvinených a spochybňoval skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa, čo však nie je možné v rámci uplatňovania dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Dovolací súd musel vychádzať vo vzťahu k obvinenému J. L. zo skutkových záverov právoplatného rozsudku súdu prvého stupňa a nemohol sa od nich odchýliť. Skutky v bode 2) a v bode 4) dotknutého rozsudku Špeciálneho súdu mohli byť a aj správne boli kvalifikované v bode 2) u obvineného J. L. ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. i) a písm. j) Tr. zák., účinného do 31. augusta 2003, a v bode 4) ako trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a) a písm. b) Tr. zák., účinného do 31. júla 2004, tak ako správne rozhodol Špeciálny súd a ako sa s právnou kvalifikáciou skutkov stotožnil aj odvolací súd. Závery oboch súdov zodpovedajú zákonu a dovolací súd nezistil v tomto smere žiadne pochybenie.

Obvinený J. L. v dovolaní nepredložil žiadne právne argumenty, pre ktoré by ustálené skutky nemohli byť právne kvalifikované tak ako boli a prečo také skutky v bodoch 2) a 4) rozsudku súdu prvého stupňa nevykazujú buď žiadne znaky trestného činu alebo vykazujú znaky iného, resp. iných trestných činov, než pre aké bol uznaný za vinného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dôsledku vyššie uvedeného nezisťuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorý si obvinený J. L. uplatnil.

Dovolací súd poznamenáva, že v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Zároveň poznamenáva, v súvislosti s námietkou obvineného, že niektoré okolnosti u neho neboli zohľadnené pri ukladaní trestu, že v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. je dovolacím dôvodom len uloženie trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo, ak bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Nič takého

sa rozhodnutiami súdov prvého a druhého stupňa nestalo, preto nemohla byť konštatovaná ani existencia takého dovolacieho dôvodu.

So zreteľom na uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. augusta 2009

JUDr. Milan K a r a b í n, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová